

Sende Tutuklu Günlerim

– HasanYAYLACI · 17 Mart 2011

Kırıldı kalemim, döküldü harflerim,
Duygularım tutsak, firar etti sözlerim.

Oysa dün;
Başımızda eserken aşkın yelleri,
Coşkun akardı ruhumun selleri.
Kelebek gibi uçandı yüreğim.
Kelimeleri döktürürdü bir bir,
Şimdi tutsak olan dillerim.
Ayaklarım birbirine dolaşır,
Tuhaflaşırdı bedenim.
İsmin geçince,
Cümle içinde...

Meneviş kokuları yayılınca,
Anlardım bana geldiğini.
Deniz havası almak isterdin.
Kimi vakit limana inerdin.
Çapkınlaşırdı rüzgâr;
Ve bir hinlik yapar,
Kaldırırverirdi çingene eteğini.
Islıklardan inerken güverteler,
Küpeştelere dökülürdü gözler.
Adın sloganlara karışır,
Asabımın dizginleri boşalır,
Ziyan ederdim fikrimi.
İsmin geçince,
Cümle içinde...

İnadına gerdan kırarak geçerdin,
Mahalle kahvesinin önünden.
Camlara yapışırken kudurmuş bakışlar,
Ağızlardan boşanırdı azgın salyalar,
Mahallenin içi geçmiş karlıları,
Senin hovardalığını konuşurlardı.

Yine depreşirdi hoyratlığım,
Bilmezdin!
Şeytana uymamak için,
Öfkemi ısıırırdım.
Kanardı yüreğim
İsmin geçince,
Cümle içinde...

Sormazdın menfur sebeplerini,
Bedenimdeki müzmin yaraların.
Seni gölğemden bile sakınır,
Gözlerimden kıskanırdım.
Bir bakışınla öldüdüüm,
Deniz gözlüm.
Bilirlerdi sana yanık olduđumu.
Adın fısıldanarak konuşulurdu.
Duyardım,
O vakit gözlerim yuvasından fırlar,
Kafam allak bullak olurdu.
İsmin geçince,
Cümle içinde...

Şimdi!
Şimdi, kırdım tüm kalemleri!
Adın dâhil sildim bütün kelimeleri.
Artık bir cümlem bile yok!
Cümle âlemi uğruna sildiđim sevdiđim yok!
Sen yoksun!
Harflerin yerini,
Rakamlara döktüm.
Sayıyorum günlerimi.
Artık sayısal yaşıyorum,
Tıpkı okul yıllarında olduğu gibi...
(Sende Tutuklu Günlerim)
Hasan Yaylacı Konya-2010